

Krajský soud v Českých Budějovicích
Zátkovo nábřeží 2
370 84 České Budějovice
IDS 832abay

**věc: Návrh na zrušení opatření obecné povahy Správy národního parku Šumava NPS 10379/2023
ze dne 19.10.2023**

navrhovatel:
RNDr. Václav Řezníček, MBA
Pavrovského 2446
150 19 Praha 5
DS:wz9c6hs

odpůrce:
Správa Národního parku a chráněné oblasti Šumava
1. máje 260
385 01 Vimperk
(Správa)

Podle §101a odst. 1. soudního řádu správního se podává Krajskému soudu v Českých Budějovicích návrh na zrušení opatření obecné povahy NPS 10379/2023 (opatření) vydaného Správou Národního parku Šumava (Správa). Napadeným opatřením Správa kvůli domnělému rušení tetřevů zákazem vstupu na území o rozloze přes 60 km čtverečních zrušuje na dotčeném území svobodu pohybu a současně znepřístupňuje schengenskou hranici v délce 33 km.

I. Aktivní legitimace navrhovatele a vady napadeného opatření

Navrhovatel tvrdí, že opatření ho zbavuje lidské důstojnosti, podrobuje ho výlučné ideologii, omezuje jeho svobodu pohybu a je v rozporu:

1. S Čl.1 Listiny základních práv a svobod (LZPS), protože fyzickou existenci lidských bytostí prohlašuje za škodlivý vliv na přírodu, kterýžto vliv je třeba z přírody odstranit. Opatřením postižení lidé, včetně navrhovatele, se tak stávají předmětem práva, tedy jsou zbaveni své důstojnosti.
2. S Čl. 2 odst.(1) LZPS, protože se váže na dogmata ekologické ideologie o škodlivém vlivu lidí na přírodu a nutnosti tento vliv odstranit bez ohledu na jakkoli devastující následky lidem tím způsobené. Konkrétním následkem napadeného opatření je zrušení svobody pohybu všech lidí, včetně navrhovatele, na 60 km čtverečních horských lesů, které svou turistickou atraktivitu neztratily ani po devastaci úmyslným chovem kůrovce.
3. S rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ao 6/2010 ze dne 15.12.2010 (NSS 7Ao6/2010), který v téměř identickém případě upozornil Správu na povinnost odůvodnit svá opatření omezující svobodu pohybu lidí na území parku a stanovil jí hmotněprávní kritéria, podle kterých musí při tvorbě omezujících opatření postupovat. Navrhovatel v dalším dokáže, že odůvodnění napadeného opatření nesplňuje požadavky dané Čl. 4 odst.(4) LZPS a je rozporné se zásadou materiální pravdivosti správního rozhodnutí.

II. Zbavení důstojnosti

Účelem napadeného opatření je odstranit z část území šumavského národního parku údajný rušivý vliv na tamní tetřevy, kterýmžto vlivem je fyzická existence lidských návštěvníků. Lidské bytosti jsou

degradovány na škodlivé věci, které je nutno podzákonným opatřením obecné povahy odstranit z vymezeného území. Navrhovatel považuje tento postup za zcela nepřipustný, protože zbavuje lidi důstojnosti. Obecný obsah různých právních textů a nálezů Ústavního soudu o lidské důstojnosti chápe navrhovatel ve stručnosti tak, že po dlouhé historii, plné krutosti a nekonečného utrpení lidí se kterými vládnoucí elity zacházely jako s věcmi (lidé byli např. součástí pozemkové nemovitosti) došel vývoj lidské společnosti do současnosti, kdy těžištěm ústavního pořádku je lidský jedinec, z jehož důstojnosti vychází interpretace základních práv. V nálezu II. ÚS 2630/07 z 13. 12. 2007 Ústavní soud tvrdí, že „*lidská důstojnost ... vylučuje, aby s člověkem bylo zacházeno jako s předmětem*“. Lidská důstojnost sice není nikde přesně definována, možná protože to ani není možné, nicméně její podstatou je schopnost být člověkem a naplňovat svoje zájmy vycházející z vrozené lidské podstaty a vedle dalšího žít život bez násilím státu (zákonem) omezované svobody pohybu kvůli implementaci jednoho z ideologických dogmat totalitní ideologie. Je přirozeným zdrojem ústavního pořádku a nemůže být lidem odejmuta ani ústavním zákonem, jakým je v projednávaném případě omezení svobody pohybu v Čl. 14 odst.(3) LZPS, natož pak obyčejným zákonem nebo pouhým podzákonným opatřením. Lidé jako dosud evolučně nejúspěšnější živočišný druh prostě mají vliv na přírodu a ta nemá zájmy ve smyslu lidské definice. Lidé mění a zasahují do přírody, aby podle svých technologických možností omezili surovosti, kterými příroda zatěžuje jejich život. Příroda nemá právní subjektivitu. Tu mají lidé tvořící zájmové skupiny, které se liší svou představou využití přírody. Prosazení partikulárních zájmů do zákonné normy (zde vyhnání nevhodných lidí ze zájmového území pod záminkou ochrany přírody) nemůže ve výsledku vést k odebrání důstojnosti nečlenům zájmové skupiny. Při střetu zájmových skupin lidí musí vždy převážet ta, jejíž zájem je pro nezúčastněné lidi méně škodlivý. Má-li dojít k i k nevratnému poškození přírody pouhou fyzickou existencí lidí, nezbyvá než se s tím smířit, zejména pokud škoda na přírodě je podstatnou částí společnosti vnímaná jako menší než nepatrná. Ochrana spontánního vývoje částí přírody dosud nedotčených lidskou existencí má možná nějaký smysl, pokud se na tom lidé shodnou, ovšem populace šumavských tetřevů rozhodně není část přírody nedotčená lidskou existencí, jak bude dále dokázáno.

III. Nepřipustná vazba na výlučnou ideologii

Podle Čl. 2 odst.(1) LZPS se stát nesmí mimo jiné vázat na výlučnou ideologii. Implicitně z toho plyne, že ideologická dogmata nesmí ani svými mocenskými nástroji vnucovat občanům. Ideologie je soubor s realitou rozporných dogmat, kterými právě vládnoucí elita, nebo skupina deroucí se k moci, ospravedlňuje násilné činy prováděné k udržení nebo nastolení své moci nad lidskou společností. Po opuštění náboženských dogmat se začala uplatňovat nová iracionální dogmata, elitami prohlášená za vědecká, ovšem s realitou opět rozporná. Aby lidé správně chápali vědecký komunismus a vědeckou rasovou teorii německého nacionálního socialismu, bylo zpochybňování vědeckosti obou ideologií surově trestáno a obě ideologie byly držiteli moci postižené společnosti vnucovány krutými zákonnými prostředky v souladu s tehdejší právní normou. Jakákoli zmínka o rozporu ideologií s lidskou důstojností byla rouháním. Obě ideologie byly opuštěny až když v praxi vedla první jmenovaná k ekonomické katastrofě všude, kde se marxistům podařilo nastolit její vládu, a druhá ke genocidě evropských Židů a Slovanů. Uvolněný prostor je stále volný a derou se do něj mnohé ideologie, opět prohlašované za vědecké, a zase žádající stát o likvidaci kritiků a praktické uplatnění svých dogmat mocí státu. Jednou takovou ideologií je ekologismus, podle kterého je vliv lidí na přírodu tak silně negativní, že je třeba jej odstranit i za cenu jakékoli míry lidem tím způsobeného strádání, ponižování a dehumanizace. Jak bude dále dokázáno, odůvodnění napadeného opatření bylo provedeno selektivně výběrem argumentů tak, aby vyšla nutnost opatření, a bylo, jistě úmyslně, pomínuto vše, co použité argumenty vyvrací. Odůvodnění bylo provedeno orgánem státní moci z ideologické pozice a s vazbou na ideologii, což je v demokratickém státě prozatím rozporné s ústavním pořádkem.

IV. Odůvodnění opatření je v rozporu s Čl. 4 odst.(4) LZPS, §3 správního řádu a rozsudkem NSS

Ze dvou monitoringů populace šumavských tetřevů (2010-2011 a 2017-2018) prezentovaných v opatření Správou úmyslně zatajené publikaci, vycházející ze stejných dat jako odkazovaný odborný

článek 2, a v opatření odkazovaném odborném článku 9 jednoznačně plyne, že důvod k přijetí opatření už byl splněn a opatření je nadbytečné. Populace tetřeva, k jejíž ochraně před nevhodnými lidmi je opatření podle Správy naprosto nezbytné, je stabilní a není ohrožena domnělou fragmentací území. Články dokazují, že populace i bez ochrany jejího údajného jádrového území v intervalu sedmi let početně rostla z 556 na 605 jedinců (v modelovém odhadu) a ptáci mohou po území bez překážek migrovat (plyne z genetické identifikace jednotlivých ptáků). Zatajenou publikací je Rosner et. al. (2014) „*Noninvasive genetic sampling allows estimation of capercaillie numbers and population structure in the Bohemian forest*“, <https://www.researchgate.net/publication/264047371>. Zde by mohl text návrhu končit. V tomto případě bohužel platí, že ďábel je skryt v detailech, z nichž některé budou v dalším podrobně rozebrány.

Následující text sleduje text odůvodnění opatření a vyvrací jednotlivá tvrzení Správy.

1. Své manipulativní a s realitou rozporné odůvodnění Správa začíná výčtem zdrojů opatření na str. 3. Uvedené zdroje se týkají výskytu tetřevů, ani v jednom se nenachází údaje o rušení tetřevů lidmi. Správa tvrdí, že účelem opatření je ochrana jádrového území pro tetřevy a další rušením ohrožené druhy, ale neuvádí jaké druhy přesně a následně se zaměřuje výlučně na tetřeva.

2. Pasáž „Tetřev jako deštníkový druh“ začínající na str. 5 je plná účelových manipulací a úmyslných zkrácení, jejich nevěrohodnost laik nemůže rozeznat. S realitou nerozporné znění je následující: Současné šumavské lesy nejsou zachovalé horské jehličnaté lesy. Lesy vzniklé lidmi v čase různě narušovaným spontánním vývojem po skončení poslední doby ledové před 9000 lety byly zcela vykáčeny a na opatřením dotčeném území byly z části nově vysazeny a z části ponechány vlastní obnově, v časovém referenčním rámci lesa nedávno, ne dříve než před 170 lety. Zničení posledních zbytků původního pralesa je nutno dát do dobového kontextu: rozvoj průmyslu a z něj vycházející civilizace teprve začínal, střední doba dožití nebyla ani 50 let, polovina narozených se nedožila dospělosti a tuberkulóza byla jednou z nejčastějších příčin úmrtí. Dřevo ze šumavských pralesů přispělo k zmírnění strádání tehdejších lidí, proto zničení pralesů je přijatelné z pohledu všech duševně zdravých lidí. Samoobnova vedla ke vzniku lesostepi, eufemicky označované za rozvolněný les, zcela nepodobné lesům původním, zejména ve věkové skladbě a hustotě kmenů. Není v intelektuálních možnostech současných vědců – ekologů zjistit, proč tento les stejně jako les vysazený není rezistentní velkoplošnému ničení kůrovcem, tak jako byl ten původní. Tetřev reálně není kriticky ohrožený druh. V severských lesích od Skandinávie po Sibiř žijí miliony jedinců a populace je geograficky tak velká, že se rozpadá na poddruhy. Pro evoluci druhu nemá žádná z izolovaných evropských populací význam, ani ta šumavská, nicméně s malou lidskou pomocí (a možná i bez ní) příkladmo formou řízení početního stavu populace predátorů, zejména lišek, se mohou stát stabilními a dlouhodobě se udržet. Stanou se živým pomníkem části ekologické ideologie, dogmatu o biodiverzitě, a věčnou ekonomickou dírou, v níž budou mizet peníze ostatních lidí. Tvrzení o minimálním počtu jedinců potřebných pro stabilizaci populace (Storch 2007 – Správa neuvádí název článku, navrhovatelé je práce známa) vychází z populačního modelu, nikoli z pozorované reality. O matematických a statistických modelech není sporu, že dávají přesně ty výsledky, pro které byly vytvořeny. Mimo to je rozporné s doloženou realitou – viz. V. 4 níže. Současná populace tetřevů na Šumavě není ničím unikátní a ani reliktní, jak se ekologové někdy snaží neznalé veřejnosti podsunout. Tvoří ji potomstvo uměle odchovaných a do terénu vysazených ptáků. Monitoring popsáný v odborném článku 9 a jemu předcházející v letech 2010-2011 společně dokazují, že populace šumavských tetřevů je dlouhodobě stabilní a žádné speciálně chráněné území nepotřebuje. Na území dotčeném opatřením žije jen malá část šumavských tetřevů. Fragmentace území populaci neohrožuje, protože genetická identifikace dokazuje, že zvířata mezi místy výskytu volně migrují. Není známo, proč někteří jedinci migrují a jiní zůstávají na domovském území. Na území Šumavy mimo oba parky i mimo české CHKO žije a prosperuje značná část šumavských tetřevů. Práce Teuscher 2011 (Správa neuvádí název článku, navrhovatelé je práce známa) a Rosner 2013 (Správou použitý odborný článek 2 – podrobněji viz část V. 5) nedokazují, že turistický tlak tetřevy vytlačuje z vhodných lokalit.

3. Odkazovaná souhrnná práce Reed 2015 (správně Larson 2016 – odborný článek 1) o rušení mnoha druhů zvířat lidmi pracuje s 274, nikoli jak Správa uvádí 247 články. Z databáze použitých prací v doplňkovém materiálu k publikaci je patrné, že pouze tři se týkají tetřevů, jedna z nich je již použitá Rosner 2013 a druhá taktéž použitá Thiel 2008 (odborný článek 2, resp. 6). Třetí, Správou zamlčenou práci doplní navrhovatel, neboť tím přinese další důkaz selektivnosti, účelovosti a neudržitelnosti argumentace Správy. Jedná se práci Moss 2014 (<https://doi.org/10.2981/wlb.12065>). Je ze Skotska, kde žijí 2000 tetřevů. Autoři tvrdí, že prostřednictvím počítání kusů trusu jakožto indikátoru výskytu tetřevů zjistili, že do vzdálenosti 70 - 230 metrů od turistických stezek, v závislosti na okolní vegetaci, klesá výskyt tetřevů. Okolí stezek se vyhýbají jen slepice. Počet odchovaných kuřat na území s více stezkami se neliší od území s méně stezkami.

Z habitatového modelu dle Romportla 2022 (odborný článek 7) neplyne nutnost zahrnutí nějakého území do dotčeného opatření. Model v podstatě dokazuje tautologii, že když na území jsou tetřevi, je tam pro ně vhodné prostředí splňující také nějaká další kritéria, a proto tam jsou tetřevi.

4. Pasáž „Veřejný zájem“ mohl napsat jen ekologický fanatik. Ochrana přírody, zde konkrétně domnělá ochrana méně než dvou stovek ptáků před neprokázaným negativním vlivem rušení, je poměřována s vyhnáním všech lidí ze 60 km² turisticky atraktivního území. Nepoměr mezi mírou zbavení práv, počtem postižených lidí a cílem opatření sotva může být větší. Nadto, opatřením postižená veřejnost nemá žádnou možnost užívat přínosů chráněného veřejného zájmu, protože do dotčeného území má zákaz vstupu. Pojednání o délce turistických cest a cyklostezek účelově zkresluje realitu, když turistické cesty vedou v celém parku až na několik výjimek po lesních komunikacích a do cyklostezek jsou zahrnuty i veřejné komunikace silniční sítě. Zavádějící je i porovnání hustoty turistických tras, protože mimo národní parky je pohyb možný po všech účelových komunikacích a v lesích i mimo ně. V národních parcích je v prvních zónách a klidových územích (no-go zóny) pohyb možný jen po značených cestách. Podobně v parcích je zakázána jízda na kole po všech neznačených účelových komunikacích. V textu opatření nechybí výčet skromného počtu dostupných cest na postiženém území, avšak účelově absentuje výčet desítek kilometrů cest dosud přístupných, opatřením zneprístupněných.

5. Pasáž „Návštěvnost a její dopady“ dokazuje, jak podlých účelových manipulací je Správa ochotna se dopustit. Je uváděn počet návštěvníků, z kontextu plyne že celého parku, 2 miliony ročně. Nutno připomenout co Správa opomíná, totiž že park má rozlohu 670 km², přímo na jeho území, přes otevřené snahy ekologů je život ztěžujícími překážkami vyhnat, žijí v mnoha obcích desetitisíce obyvatel a v jeho blízkosti žije několik milionů lidí, pro které je Šumava nejbližší a pro mnohé i finančně jedině dostupnou rekreační oblastí. Značnou část parku zabírají jiným způsobem vyhlášené nepřístupné no-go zóny, vstup do míst kde se daří chov kůrovce je kvůli možnému pádu zničených stromů nebezpečný, další části parku jsou turisticky neatraktivní a jinde je terén neschůdný. Turisticky atraktivních a zároveň přístupných míst na Šumavě zbývá velmi málo. Čísla ze sčítacích bodů jsou zcela jistě nereálná. Například místem Roklanský potok v bezprostřední blízkosti obce Modrava prošlo údajně za červenec 2020 19000 lidí. To je přibližně 600 denně, bez ohledu na počasí. Pokud by návštěvníci v jednom dni kolem bodu procházeli v rovnoměrném počtu pouze v době od 9 do 19 hodin, pak by se na dvou kilometrech mezi Modravou a Rybárnou (tam se cesta dělí do tří směrů) muselo v každém okamžiku nacházet 30 lidí v odstupu 67 m. To je v rozporu s pozorovanou realitou. Z Modravy vychází další čtyři turistické trasy. Do vesnice se lze dostat pouze po silnici a počet parkovacích míst pro Správou uváděný počet návštěvníků není dostatečný. Z uvedených dat návštěvnosti nelze odvozovat návštěvnost území postiženého opatřením, protože jeho hranice jsou od sčítacích bodů značně vzdáleny a data zahrnují i lidi, kteří směřují na bližší místa a do postiženého území nedojdou. Pohyb volným terénem je v opatřením dotčeném území v podstatě nemožný. K ověření této skutečnosti by snadno posloužil vyšetřovací pokus, ve kterém by soudem, Správou nebo kýmkoli určený figurant měl za úkol projít volným terénem trasu určenou navrhovatelem. Dojemné fotografie vyšlapaných pěšin je třeba vrátit do reality sdělením, že například v případě pěšiny na vrchol Ždánidel se jedná o nejkratší cestu k vrcholu z manipulační plochy na konci lesní silnice, odkud vede 150 m po svážnici a pak 300 m průsekem a je jedinou schůdnou, protože okolní terén je zatarasen padlými kmeny stromů zničených

kůrovcem. Vrchol ani celá cesta z Prášil nebyly do vyhlášení opatření v žádné no-go zóně.

6. Publikace Rosner 2013 se svým konceptem „krajiny strachu“ je velmi kontroverzní, použitá data a výsledky jejich zpracování jsou v rozporu s prezentovanými závěry. Práce je rozebrána podrobněji v oddíle V. 5 níže.

7. Publikace Thompson 2015 (odborný článek 5) na rozdíl od tvrzení Správy nedokazuje, že turistika má vliv na ptáky hnízdící na zemi a že způsobuje snížení biodiversity. V tabulce 4 této práce jsou uvedeny koeficienty proměnných ze statistického regresního modelu zpracování dat. Model není nijak specifikován, například uvedením použité rovnice. Koeficienty pouze dvou z 10 proměnných jsou statisticky významné. Biologická interpretace je, že na pozemcích s turistickými trasami je snížen počet jedinců sledovaných druhů ptáků a je snížena hustota na zemi potravu hledajících druhů, nikoli druhů na zemi hnízdících. Práce je z Kanady, není tedy a ani nemůže být o tetřevích.

8. Práce Thiel 2008 (odborný článek 6) pracuje s daty od 12 jedinců před a během zimní sezóny v místech se sjezdovkou a biathlonovou dráhou. Výsledky prokazují individuální reakci tetřevů na přítomnost lidí. Ptáci své oblasti po zahájení zimní rekreační sezóny neopustili, pouze se stáhli do klidnějších částí. Intenzita rekreačního využití obou pokusných ploch byla výrazně vyšší než na šumavském území postiženém opatřením.

Rovněž průřezová práce Sato 2013 (odborný článek 3) je interpretována zavádějícím způsobem. Na rozdíl od tvrzení Správy je z alpského prostředí jen 22 prací ze 41 použitých a jen 14 je o ptácích různých druhů, přičemž 2 práce referují pozitivní vliv zimní rekreace na zvířata a 7 nenachází žádný vliv. Není uvedeno, zda je některá z prací o tetřevích.

9. Popisované stovky případů zadržení a stíhání narušitelů z důvodu ochrany přírody nepřístupných území naznačují závažnost konfliktu implementace ekologismu se svobodou pohybu lidí. Narušitelé svým jednáním dávají jednoznačně najevo, že veřejný zájem na ochraně přírody před jejich existencí za veřejný, tedy i svůj, nepovažují. Zrušení napadeného opatření by vedlo k alespoň mírnému snížení počtu zvláštní formou trestního řízení postižených narušitelů za jednání, které značná část společnosti za škodlivé nepovažuje. Správa otevřeně naznačuje, že spojení dosud oddělených zakázaných zón do nepřerušovaného území by jí usnadnilo přestupkové stíhání narušitelů no-go zón, čímž zneužívá práva a překračuje pravomoc svěřenou jí lehkomyšlným a lhostejným zákonodárcem. Například v opatření zmiňovaná a lidmi navštěvovaná Roklanská hájenka, péčí Správy změněná na zpustlou ruinu, byla dostupná po asfaltové lesní silnici protínající pouze ve dvou úsecích v celkové délce několika set metrů dříve vyhlášenou no-go zónu. To ztěžovalo stíhání narušitelů, protože důvodem vyhlášení této no-go zóny nebylo rušení přírody nevhodnými lidmi, a materiální znak přestupku iluzorního jiného poškozování přírody na silničním asfaltu bylo obtížné dokázat. Správa může ze zákazu vstupu do opatřením vytvořené no-go zóny vydávat výjimky. Je přitom nadána absolutní libovůlí, teoreticky přezkoumatelnou správními soudy. Nalézací správní soud i Nejvyšší správní soud však ve věci 50 A 74/2019 resp. 9 As 140/2020 libovůli Správy označily za správní rozhodnutí, které přezkoumávat nehodlají a vždy ho potvrdí. Ústavní soud v rozsudku Pl. ÚS. 18/17 ze dne 25.9.2018 sice judikoval, že zákazy vstupu nejsou absolutní, neboť je možné vydávat výjimky, avšak při první příležitosti k přezkoumání případu nevydání výjimky při splnění všech podmínek potvrdil rozhodnutí správních soudů – usnesení I. ÚS 2673/20. Zákaz vstupu samozřejmě Správa nebude vynucovat vůči privilegovaným osobám z řad nově vznikající aristokracie, ke které patří osoby nadané přestupkovou imunitou a osoby s tak velkým mocensko-politickým vlivem, že by se je Správa za vstup do no-go zón ani stíhat neodvážila.

10. V pasáži „Postup podle §64 ZOPK“ dává Správa najevo své pohrdání rozhodnutím soudu. Nejvyšší správní soud ve svém již citovaném rozsudku (NSS 7Ao6/2010) popsal Správě, jak měla postupovat při odůvodňování dřívějších opatření analogických k napadenému tímto návrhem - str. 56 a násl. Stručně rekapitulováno, Správa musí důkazně doložit, že tu jsou skutkové předpoklady pro omezení svobody pohybu a musí šetřit podstaty a smyslu práv tím, že je omezí co nejméně tak, aby to ještě stačilo

splnění zákonem stanoveného cíle. Správa se v odůvodnění napadeného opatření rozsudkem neřídila a prokázala, že závazný právní názor NSS nehodlá respektovat.

Tvrzeným důvodem opatření je nutnost rozšíření území bez lidí ve prospěch bez opatření ohrožené populace tetřevů. Jenže stabilní populace tetřevů na Šumavě už je, cíle už bylo dosaženo a opatření je nadbytečné. Omezení práv opatřením je vysoce redundantním a tedy v rozporu s Čl. 4 odst.(4) LZPS a závaznými instrukcemi soudů mocenským orgánům, jak toto ustanovení při naplňování své vrchnostenské (z)vůle respektovat. Správa v odůvodnění opatření zamlčela dobře prokázaný fakt, že tetřevi spontánně příliš nemigrují a že jejich domovské území je pouze několik km² velké (podrobně v pasáži V. 4 níže). Pokud by skutečně existoval veřejný zájem na ochraně tetřevů před lidmi, pak k naplnění takového cíle by stačilo vymezení několika ploch mezi stávajícími lesními silnicemi a státní hranicí. Zpřístupněním pouhých šesti lesních silnic by se území stalo turisticky prostupným a tetřevi by stále měli několik 10 a více km² velkých souvislých ploch pro svůj život. Tím by byl splněn požadavek nejmenšího, pro cíl právě postačujícího omezení. Místo toho Správa zneprístupnila všechna atraktivní místa hřebenu střední Šumavy. I kdyby Správa vydala opatření s minimem nepřístupných cest, navrhovatel by stejně podal návrh soudu na zrušení opatření, protože protože zákonný důvod k jeho vydání neexistuje. Ze selektivního a účelového výběru argumentů odůvodnění opatření je patrné, že Správa se úmyslně neřídila ani ustanovením správního řádu o materiální pravdivosti správních aktů.

Na tomto místě je třeba sdělit, že navrhovatel považuje všechny zákazy vstupu do šumavských lesů za nepřínosné a nepotřebné pro ochranu přírody, protože lidé ji svou existencí ohrozit nemohou, a nelegitimní z právního pohledu. Nikdy se však nedostal do situace, která by ho legitimovala k návrhu na zrušení existujících no-go zón na území parku nebo NPR v jeho okolí.

Navrhovatel v předchozím vedle vyvrácení důvodů k přijetí opatření také přinesl nepřímé důkazy o skutečném důvodu opatření, kterým je získání souvislé pokusné plochy pro další finančně velmi nákladné sledování spontánního vývoje populace tetřeva, a obecně přírody v bývalém hospodářském lese, s vyloučením jednoho z obtížně měřitelných vlivů. Nižší desítky vědců a jejich pomocníků si za vědeckou práci rozdělí částky, které jim zajistí přinejmenším pohodné živobytí. Na monitoring tetřevů, tetřívků a jeřábků popsany v odborném článku 9 bylo z programu Interreg vynaloženo 740 000 euro, v současné době probíhá výzkum vlivu vlků na šumavskou přírodu, na který program Interreg dá 1,5 milionu euro. Pokusná plocha je v české části parku, protože vydělení tak velkého území s tak přísným režimem je v německém právním prostředí nemožné. V bavorském národním parku je v jádrovém území, které celé je jen o málo větší než území dotčené opatřením, celoročně přístupná značená stezka mezi Roklanem a Luzným vedoucí ve vzdálenosti několika set metrů až jednoho kilometru od hranice, v době od poloviny července do poloviny listopadu jsou v jádrovém území přístupné všechny cesty a stezky a stejný režim s výjimkou hřebene Mokruvek a úseku u Javoří slatě (tam ve vzdálenosti několika set metrů vede paralelní celoročně přístupná stezka) platí i pro stezku po státní hranici.

V. Současná věda a ekologie

1. Správa v odůvodnění opatření používá vědecké práce o tetřevích a obecně o rušení zvířat nevhodnými lidmi. Navrhovatel v předchozím vyvrátil argumenty odůvodnění napadeného opatření a zde krátce popíše realitu vědecké praxe, neboť je to nezbytné k vymezení referenčního rámce jeho argumentace. Provede také detailnější rozbor k odůvodnění použitých vědeckých prací. Lidé mimo vědu netuší jak funguje a nemají ani ponětí o běžně se v ní vyskytujících podvodech a ostatních závažných nepravostech.

2. Věda u nás i v rozvinutých státech je financována penězi lidí, kteří na způsob jejich použití nemají absolutně žádný vliv. To vedle poctivých lidí do vědy nevyhnutelně přitahuje i šarlatány, podvodníky a prohnané čerpače grantů. Na druhé straně jsou vědci vystaveni konkurenci o peníze a z ní plynoucím tlakům na získávání výsledků a publikování odborných článků. Není proto překvapivé, že v takovém prostředí vzniká mnoho prací, jejichž výsledky nelze potvrdit replikací experimentu nebo opakovanou analýzou prezentovaných výsledků. Nereprodukovatelnost výsledků a neudržitelnost z nich plynoucích závěrů je způsobena buď obyčejnou lidskou chybou, nebo promyšleným podvodem, případně i

úmyslně zkreslenou analýzou a interpretací experimentálních dat. V biomedicínské oblasti vědy není nereprodukovatelnost publikovaných prací nikterak okrajovou záležitostí. V roce 2005 na to upozornil J. Ioannidis *Why Most Published Research Findings Are False* <https://doi.org/10.1371/journal.pmed.0020124> (v době psaní návrhu 13 000 (!) citací). Podvod nebo chyba jsou odhaleny pouze v případě, že se někdo pokusí navázat na publikované výsledky, a ono to nejde, nebo jsou podezřelé závěry reanalyzovány s jiným výsledkem. Při počtu publikovaných prací je jasné, že je odhalen nepatrný zlomek těch chybných nebo podvodných. Vydavatelé některých odborných časopisů používají recenze (peer review) přijatých prací před publikací jako filtr kvality, ovšem, mírně řečeno, ne právě s přesvědčivými výsledky. Přesto právě vydavatelé odborných časopisů hrají velkou roli v odhalování podvodů protože mohou, a skutečně to dělají, článek stáhnout a veřejně jej označit za stažený (retracted). Existuje i veřejně dostupná, a velmi obsáhlá, databáze stažených odborných článků (retractionwatch.com). Podvodníci se snaží bránit reprodukci svých výzkumů, nejjednodušší metodou obrany je utajení dat a postupu jejich analýzy. Ekologické práce, včetně těch použitých Správou k odůvodnění napadeného opatření, mají pouze desítky citací a zajímají jen úzkou skupinu vědců spojených skupinovým zájmem, kteří navzájem citují své práce a na chybu nebo podvod kolegů by nikdy neupozornili. Rozbor činnosti podobné sociální skupiny podává na okraj své hlavní zprávy tzv. Wegman Report (souhrnný článek na https://en.wikipedia.org/wiki/Wegman_Report i s popisem vzniklé kontroverze). Nejstručnější možný popis prostředí vědy uzavírá návrhovatel připomenutím právního postavení použitých vědeckých prací. Jsou-li použity jako důkaz pro odůvodnění omezení práv, mohou být a budou podrobeny přezkumu podle právních postupů. Pravdivost závěrů může být jednou stranou řízení zpochybňována a má-li být přijata, musí být druhou stranou pochybnosti vyvráceny. Způsob získání a zpracování dat a postup odvození závěrů použitých vědeckých publikací Správa může a má samostatně přezkoumat, protože i ony jsou důkazem nutnosti přijetí opatření. Správa je povinna k tomu mít, v realitě bohužel pouze fiktivně, odborné znalosti. Je-li prokázána nepravdivost vědeckých prací použitých jednou stranou řízení, zde Správou, jako důkaz, ocitá se tato strana v důkazní nouzi.

3. Jako doplněk k důkazu, že Správou tvrzený předpoklad k omezení vstupu do opatření dotčeného území neexistuje, návrhovatel uvede výsledky práce popisující vývoj populace tetřevů v jisté oblasti ve Švýcarsku. Tato práce je dalším vyvrácením stěžejních tvrzení Správy a dokazuje nevědeckost a nesprávnost jejího účelového výběru argumentů. Správa může a má vědět, že podstatou racionálního postupu ve vědě, tedy i v ekologii, je popperovský koncept falzifikace vědeckých teorií. Teorie není přijímána protože v její prospěch byla snesena hromada argumentů, nýbrž protože v její neprospěch nebyl přinesen ani jeden argument. Aby totiž existence teorie měla vůbec smysl, musí na jejím základě být možné dělat předpovědi souladné s realitou, a to vždy, bez výjimek. Konkrétně není možné, aby jedna populace tetřevů vystavená přítomnosti lidí byla podle jakési teorie ohrožena rušením a jiná také rušená v podobných podmínkách (*ceteris paribus*) byla dlouhodobě stabilní.

4. Práce ze Švýcarska je „*Sex-specific population dynamics and demography of capercaillie (Tetrao urogallus L.) in a patchy environment*“, veřejně dostupný preprint na <https://doi.org/10.1101/576876>. Její hlavní zjištění, vyvracející tvrzení Správy v odůvodnění napadeného opatření, jsou: Populace tetřevů na osmi izolovaných místech s celkovou plochou 22 km² rozprostřených na civilizovaném území rozlohy 908 km² byla sledována v období 2009 – 2015. Dynamika populace 143 samců a 112 samic vykazovala stabilitu v počtu samic a mírný pokles počtu samců, způsobený poklesem na dvou z osmi míst. Zaznamenaná míra migrace mezi místy vzdálenými 2 až 6 km dokazuje, že zvířata mohou migrovat neomezeně, ale preferují jedno místo. Pokud by platila tvrzení Správy, pak by tato populace měla početně klesat až do vymření následkem trvalého rušení, fragmentace území, a nedostatečného počtu jedinců. Realita ovšem teorii Správy vyvrací. Autoři na serveru vydavatele uložili k veřejnému přístupu všechna použitá data a programy (R scripty) použité k jejich zpracování na publikované výsledky. Každý může provést reanalýzu postupů i výsledků.

Švédskými vědci byl proveden dosti surový experiment ke zjištění, čím se živí, a kde se pohybují tetřeví rodiny s 2-7 dní starými kuřaty - Wegge 2007 <https://doi.org/10.2981/0909->

[6396\(2007\)13\[87:GSTPNI\]2.0.CO;2](#). Vědci pomocí psů rodiny vypátrali, kuřata pochytili do sítí a na těla jim připevnili sledovací zařízení. Byla-li by argumentace Správy v odůvodnění opatření a ostatní ekologické legendy o rušení tetřevů pravdivé, pak by experiment končil panickým rozprchnutím kuřat a jejich úhynem. Ve skutečnosti byly pokusem získány zajímavé informace o pohybu rodin až do přirozeného rozchodu samostatného života schopných mladých ptáků. Jedinou vadou pokusu mohou být pochybnosti o účelnosti vynaložených prostředků.

5. Na závěr sekce uvede navrhovatel komentář ke Správou použitým odborným publikacím. Ty jsou dostupné na <https://nextcloud.npsumava.cz/nextcloud/index.php/s/ftC2AodoGdHJNP6> v adresáři odborne_clanky. Správa v opatření nabízí provedení překladu do českého jazyka. Navrhovatel překlad nepotřebuje.

Odborné články 1, 3 a 5 byly komentovány v textu oddílu IV. Článek 4 o opouštění cest lidmi komentář nezasluhuje. Vědecká práce o opouštění cest v závislosti na schůdnosti okolního terénu ukazuje míru intelektuálního úpadku vědy placené penězi cizích lidí.

Článek 2 Rosner 2013: Tuto práci navrhovatel zná delší dobu. V roce 2022 požádal Správu o data z provedeného monitoring tetřevů letech 2010 - 2011. Správa poskytla velkou databázi bez metadat, což velmi snižuje její použitelnost. V srpnu 2022 navrhovatel požádal dr. Rosnera, hlavního autora práce o velikosti populace vycházející z monitoringu v letech 2010 - 2011 o data a použité R scripty (programy). Tato práce je blíže označena v prvním odstavci oddílu IV. výše. Požadované autor navrhovateli poskytl až v listopadu 2022 po urgenci vydavatele časopisu, ve kterém byla práce publikována. Vysoce nestandardní jednání, shodné s defensivním jednáním vědeckých podvodníků, vzbudilo navrhovatelovo podezření a požádal dr. Rosnera o totéž k odbornému článku 2. Vědec odmítl data poskytnout i vydavateli časopisu a po nikoli nezajímavé korespondenci s různými německými vědeckými institucemi data a scripty poskytla na žádost podle německého informačního zákona Správa bavorského parku až v listopadu 2023. Toto jednání je nutno dát do kontrastu s jednáním autorů práce v oddílu V.4 (veřejný přístup k datům i programům). Obstrukce autorů s poskytnutím dat má velice racionální důvod. Text článku je rozsáhlou lamentací o devastujícím ohrožení tetřevů rušivými lidmi. Toto tvrzení ovšem není podloženo prezentovanými výsledky statistické analýzy dat z monitoringu tetřevů z let 2010-2011. Je použita část dat z velké databáze poskytnuté Správou, konkrétně počet tetřevů doložených v 384 sektorech, každý o rozloze 50 ha, definovaných ve výše zmíněném (oddíl IV.2) článku Teuscher 2011. Z tohoto článku je do statistické analýzy také převzata hodnota veličiny (nezávisle proměnné v modelech) „*kvalita stanoviště*“. Území dotčené opatřením je malá část plochy na které byl monitoring proveden. Dalšími nezávisle proměnnými jsou intenzita turistiky, intenzita lesnických prací, „*vzdálenost k tokaništi*“ a prostorový efekt. „*Prostorový efekt*“ je vypočítán neuvedeným, tudíž nereprodukovatelným postupem. „*Intenzita turistiky*“ a „*intenzita lesnických prací*“ jsou proměnné indexované na škále 0 až 3, intenzita lesnických prací za časový interval jednoho roku. Intenzita turistiky ve výchozím datovém souboru je rozdělena na letní a zimní období a pro použití v modelech je sečtena do indexu za období jednoho roku. Tato triviální hrubá chyba, spíše však úmyslná účelová manipulace, prošla přes vědeckou recenzi článku. Ve výchozím datovém souboru nejsou uvedena přesná data nálezů. Ta jsou v souboru poskytnutém Správou a z nich plyne, že počet vzorků (nálezů) v zimním a letním období se značně liší. Například z počtu 779 vzorků z roku 2010 je z období duben až říjen (letní období v datovém souboru) 96 vzorků, z července, srpna a září není ani jeden vzorek. Do výpočtu proměnné *kvalita stanoviště* byla zahrnuta délka turistických cest v sektoru, rušení tetřevů lidmi je tak obsaženo ve dvou proměnných. Vliv uvedených proměnných na tetřevy je modelován třemi statistickými lineárními modely. Navrhovatel s použitím poskytnutého výchozího datového souboru a poskytnutých R scriptů reprodukoval výsledky všech modelů.

Prvním je logaritmický model počtu tetřevů v sektoru v závislosti na uvedených proměnných. Koeficienty proměnných jsou až na intenzitu lesnických prací statisticky signifikantní. Koeficienty jsou: stanoviště = 0,76 v publikaci, v reprodukci = 1,56; lesnictví = - 0,04 resp. = - 0,1 v reprodukci signifikantní; turistika = - 0,13 resp. = - 0,12; vzdálenost k tokaništi = - 0,0004 resp. = - 0,0006; prostorový efekt = - 3,13 resp. = - 2,87. Slovní interpretace modelu je: se změnou jedné proměnné a

neměnnými hodnotami ostatních proměnných se při použití koeficientů z originální práce, nikoli z reprodukce, počet počet tetřevů v nějakém sektoru změní v případě proměnné stanoviště o 2,07 krát exp změny, v případě změny turistiky o – 0,35 krát exp změny, v případě prostorového efektu o – 8,5 krát exp změny (exp je exponenciální funkce e^x). Z toho je patrné, že vliv turistiky na počet tetřevů je mnohonásobně menší než vliv kvality stanoviště i jakési nejasně definované proměnné. Značnou komplikací interpretace jsou nestejně obory hodnot proměnných. Aby bylo možné model korektně použít, musí data vyhovovat jistým podmínkám. Zásadní podmínkou použití každého statistického modelu je, aby hodnoty závisle proměnné byly generovány distribučním procesem v modelu použitým jako link funkce, což v případě počtu tetřevů v jednotlivých sektorech je proces Poissonův. Vlastností Poissonovy distribuce je rovnost prvních dvou momentů (průměr a rozptyl). Nemají-li data tuto vlastnost, nastává situace zvaná „overdispersion“, což indikuje nepoužitelnost modelu s Poissonovou link funkcí. Overdispersion ekologických dat je běžně se vyskytující komplikací a každá učebnice lineárních statistických modelů popisuje metody matematicky správných postupů její eliminace. Testem je podíl „residual deviance/df“, který v případě absence overdispersion je roven jedné. Výsledek testu modelu distribuce počtů tetřevů v sektorech je vyšší než 6, což je jistě důvod pro neprovedení testu autory odborného článku. Nekorektní použití modelu dokazuje i QQ graf, nadto jsou mezi hodnotami počtu tetřevů hodnoty s vysokým vlivem a hodnoty mimo distribuci (outliers). Základní grafická diagnostika Poissonova modelu je v Příloze 1.

Druhým modelem je binomiální model (přesně zero-inflated negative binomial) přítomnosti jakéhokoli počtu tetřevů v sektoru nebo jejich nepřítomnosti. V tomto modelu je signifikantní pouze koeficient stanoviště a turistika s nesignifikantním koeficientem nemá na výskyt tetřevů žádný vliv. To není nikterak překvapivé, protože v tomto modelu je odstraněn problém s overdispersion a model je pro data korektní.

Třetí model se od prvního liší faktorizací vzájemné polohy sektorů (GLMM model). Formulace modelu podle vzorce poskytnutého autory článku vrátí chybovou hlášku o nesprávné asociaci faktorů. Při použití správného vzorce jsou koeficienty proměnných signifikantní, ale ve slovní interpretaci v článku na to není poukázáno a je to tak správně, protože i GLMM model trpí závažnými chybami dokazujícími jeho nesprávnost a nepoužitelnost výsledků. Nejzásadnější vadou je prostorová korelace počtu tetřevů v sektorech. Počty tetřevů v jednotlivých sektorech nejsou navzájem nezávislé, což ovšem je porušení zásadní podmínky použitelnosti modelu. Biologická interpretace této skutečnosti je samozřejmá a snadno nahlédnutelná. Základní grafická diagnostika GLMM modelu a prostorový korelogram jsou v Příloze 2.

Z právě provedeného minimalistického, a přece dlouhého rozboru metod a závěru odborného článku 2 plyne, že dlouze slovně popisovaný rušivý vliv lidí na tetřevy nemá oporu ve statistické analýze použitých dat z monitoringu populace ptáků. Dva použité statistické modely porušují podmínky jejich použití a vedou k nesprávným, nadsazeným hodnotám koeficientů i statistické významnosti nezávisle proměnných, třetí model nepodporuje tvrzení o rušivém vlivu. Další vady statistické analýzy dat, například slabou „goodness of fit“ modelů navrhovatel odhalil, ale pro evidentní nadbytečnost je v detailu nezmiňuje. Je jednoznačně patrné, že přes veškerou snahu se vědcům nepodařilo nekorektní, selektivní a zkreslenou analýzou dat dokázat předem daný výsledek, protože to rigorózní podmínky použití statistických modelů neumožňují. K právě řečenému je potřeba doplnit, že téměř stejný tým autorů po více než deseti letech od provedení monitoringu vydal s použitím dat z tohoto monitoringu další práci, ve které použil naměřené koncentrace metabolitů kortikosteronu v nalezeném trusu tetřevů: Rosner et al. 2023 „*High quality habitats and refuges from tourism reduce individual stress responses in a forest specialist*“ <https://doi.org/10.1071/WR21162>. Hodnoty koncentrace jsou v datových souborech poskytnutých navrhovatelí Správou i vědci a jsou shodné. Správa tuto práci z pochopitelných důvodů jako důkaz nutnosti opatření neuvedla, protože je v ní tvrzeno, že stres způsobený rušením tetřevů lidmi, měřený koncentrací metabolitů kortikosteronu, je „dokázán“ pouze ve vzorcích od jedinců identifikovaných genetickou analýzou, v ostatních vzorcích se neprojeví. Pozoruhodnými detaily v této práci jsou několikanásobně větší velikost intervalu naměřených koncentrací v porovnání s intervaly ve dvou článcích autorů Thiel a kol., a značná denní variabilita koncentrace, patrná z hodnot u geneticky identifikovaných jedinců, přičemž v statistické analýze je míra rušení kvantifikována ročním indexem.

Článek 6 Thiel 2008: ke komentáři v oddílu IV. je nutno doplnit odkaz na další práci této skupiny z roku 2011 „*Winter tourism increases stress hormone levels in the Capercaillie Tetrao urogallus*“ <https://doi.org/10.1111/j.1474-919X.2010.01083.x> . V práci se tvrdí, že rušení tetřevů intenzivní zimní rekreací vede ke zvýšení metabolitů kortikosteronu v jejich exkrementech, pokud v rekreační oblasti převládají smrkové lesy. V borových lesích je zvýšení zbytků hormonu neprokazatelné. Je základním fyziologickým poznatkem, že kortikosteron rozhodně není pouze hormonem stresu. Takto zjednodušená představa je účelovou vulgarizací fyziologie.

Článek 7 Romportl 2022 nebyl publikován v žádném vědeckém časopise, neprošel recenzí, nejsou dostupná data. Na rozdíl od zmíněné práce Teuscher 2011 se stejnou tematikou, výsledky nebyly použity v jiné práci.

Článek 8 „Fragmentace prostředí a její vliv na populaci tetřeva v ptačí oblasti Šumava“ je výtvar nátlakové skupiny aktivistů zastupující skupinové zájmy proti zájmům veřejnosti. Článek nebyl publikován v žádném vědeckém časopise, neprošel recenzí, nejsou dostupná data. Část v textu ohlášených výsledků ve formě map v publikaci absentuje. Tvzení o ztížené migraci ptáků jsou v rozporu s odbornými články 2 a 9.

Článek 9 je „*Závěrečná zpráva projektu č. 99 Programu přeshraniční spolupráce ČR – Bavorsko EÚS 2014-2020*“. Článek nebyl publikován v žádném vědeckém časopise, neprošel recenzí, nejsou dostupná data o tetřevích. Po obvyklých obstrukcích poskytla Správa na jeho žádost navrhovateli data o tetřívčích a jeřábcích, data o tetřevích údajně nemá. Práce není o rušení uvedených druhů ptáků, nýbrž o jejich výskytu a vhodnosti prostředí. Ze 4100 nálezů bylo genetickou identifikací 1100 vzorků zjištěno 577 různých genotypů (jedinců) těchto tří druhů ptáků. To vše za 740 000 Euro. Správa nedisponuje odborným zázemím, analýzu dat o jeřábcích a tetřívčích za ni provedl Botanický ústav AV. Správa neprovede vyhodnocení následků opatření po dvou letech, jak v odůvodnění slibuje, protože nebude disponovat potřebným přístrojovým a personálním vybavením.

VI. Ostatní

Po hrůzné zkušenosti, kdy v řízení č.j. 50 A 74/2019 jihočeský krajský soud, aniž se namáhal zjistit skutečnost stroze konstatoval, že žalobce je laik a nemá odborné vzdělání, navrhovatel sděluje, že má doktorát obecné biologie z Přírodovědecké fakulty University Karlovy, číslo diplomu 20210 z roku 1984.

Navrhovatel si je vědom, že návrhem zpochybnil část dogmatiky nastupující totalitní ideologie. Je možné, že se soudci příslušného správního soudu s ohledem na možné kariéerní následky vyhovění návrhu a po zkušenostech s neúspěchy některých rozsudků proti mocensky silnější Správě v kasačním řízení, prohlásí za podjaté pro vztah k věci. Navrhovatel je s tím smířen. Jak zmíněno v předchozím odstavci, soud už prokázal, že navrhovatelem pohrdá. Navrhovatel však neuplatňuje námitku podjatosti soudu pro vztah k účastníku řízení, protože netrpí iluzí, že u jiného soudu by to bylo jiné.

Bude-li soud chtít vyslechnout znalce v oboru ekologie nebo matematické statistiky, navrhovatel žádá o umožnění účasti v jednání. V opačném případě souhlasí s vynecháním ústního jednání ve věci. Správě by nemělo být povoleno přizvání znalce, protože je ze zákona povinna disponovat potřebnými odbornými znalostmi.

Zákazy z napadeného opatření dopadají na vysoký počet lidí a tak výrazně překračují zájem navrhovatele. Z toho důvodu navrhovatel žádá, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Odstranění nezákonných zásahů mocenských orgánů státu do svobod občanů nesmí být zpoplatněno.

VII. Návrh

Navrhovatel má za to, že shromáždil dostatek důkazů k návrhu, aby soud:

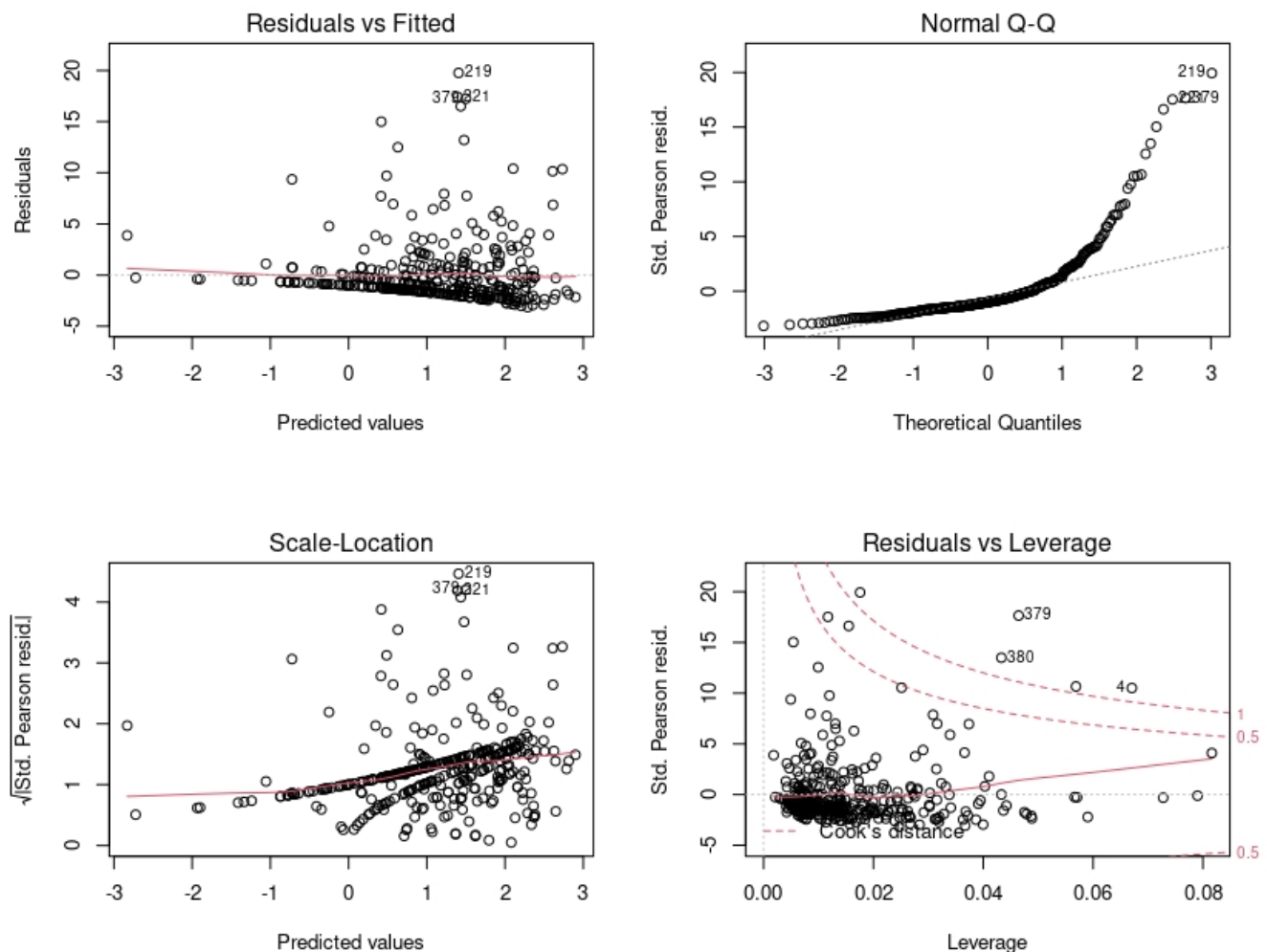
Rozsudkem napadené opatření obecné povahy zrušil v celém rozsahu ke dni vyhlášení rozsudku a navrhovateli přiznal náhradu nákladů řízení.

V Praze, dne 29. dubna 2024

Václav Řezníček
Pavrovského 2446
150 19 Praha 5

Soudní poplatek bude uhrazen bankovním převodem na výzvu soudu.

Příloha 1: základní grafická diagnostika Poissonova modelu z odborného článku 2

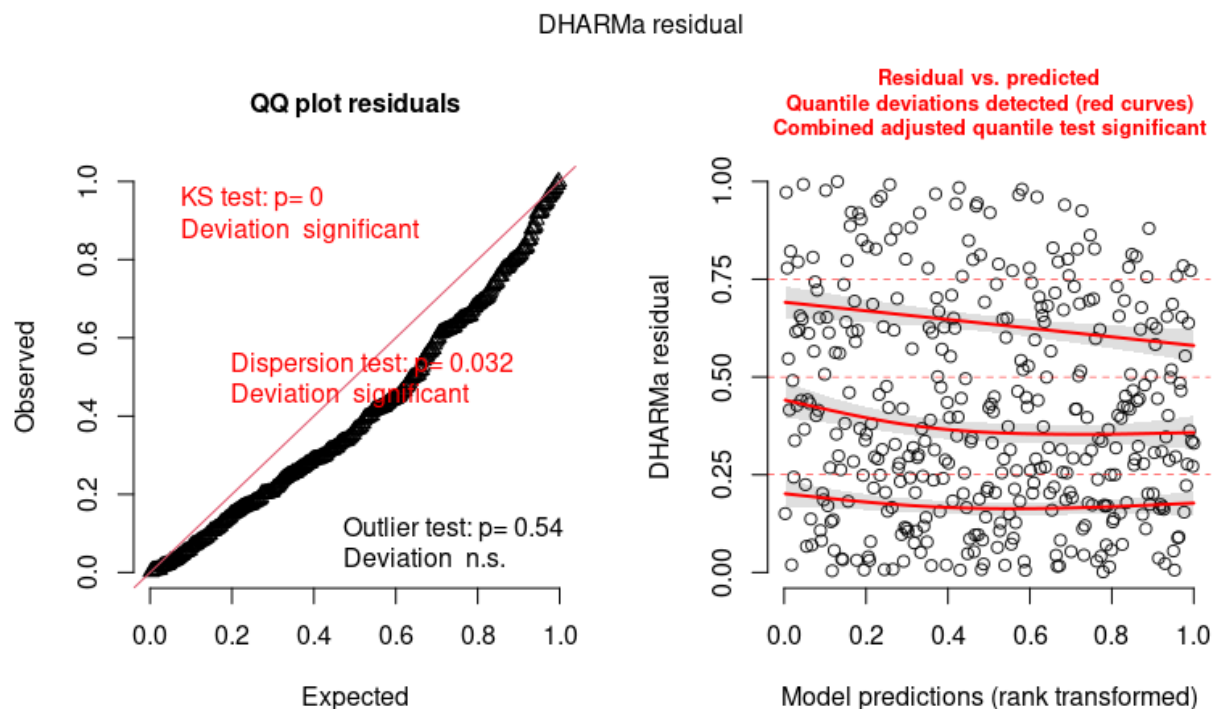

použitý R kód:

```
dat.rek <- read.csv2("../dat.new1.csv") #import datového souboru od dr. Rosnera do prostředí R
rekPois <- glm(Auer~ModYear_b+Forst+Tourist+Distance_lek+comp1, family = "poisson", data =
dat.rek) #Poissonův model s rovnicí z publikace
```

```
par(mfrow=c(2,2))
plot(rekPois)
```

Příloha 2: důkaz nekorektnosti použití GLMM modelu s daným datovým souborem

použitý R kód:

celý kód z přílohy 1

```
library(spaMM)
```

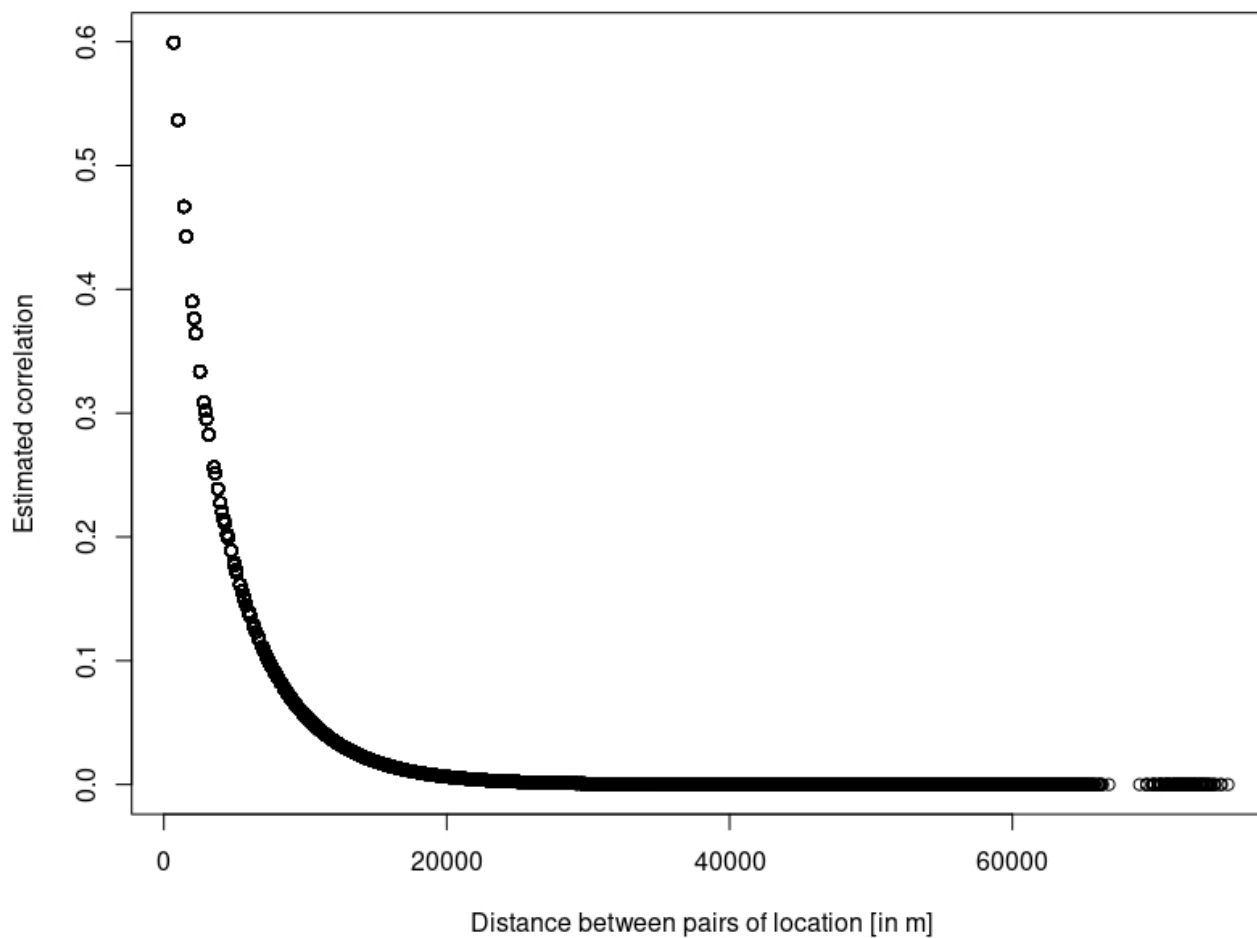
```
library(DHARMA)
```

```
spa.AuerOrig<-fitme(Auer~ModYear_b+Forst+Tourist+Distance_lek+Matern(1|X+Y), family =  
poisson, data = dat.rek) #GLMM model s geografickými souřadnicemi sektorů jako faktor,  
implementace z balíku spaMM
```

```
simResSpaAuerOrig <- simulateResiduals(spa.AuerOrig)
```

```
plot(simResSpaAuerOrig) #grafická diagnostika z balíku DHARMA
```

pokračování Přílohy 2: prostorový korelogram GLMM modelu

použitý R kód:

```
summary(spa.AuerOrig) #poznáme si hodnoty rho a nu  
dd <- dist(dat.rek[,c("X","Y")])  
mm <- MaternCorr(dd, nu = 0.22, rho = 0.0002)  
plot(as.numeric(dd), as.numeric(mm), xlab = "Distance between pairs of location [in m]", ylab =  
"Estimated correlation") #patrná korelace do vzdálenosti 2 km při ploše sektorů 50 ha
```